

GARABANDAL NIEUWSBRIEF

Nr. 2. Jan. 2000 Een uitgave van de **St. Garabandal Centrum Nederland**.

Postbus 271, 2280 AG Rijswijk Z-H. Tel. 06-20445819 - Rek. 55.94.77.716 België:750-9537643-82

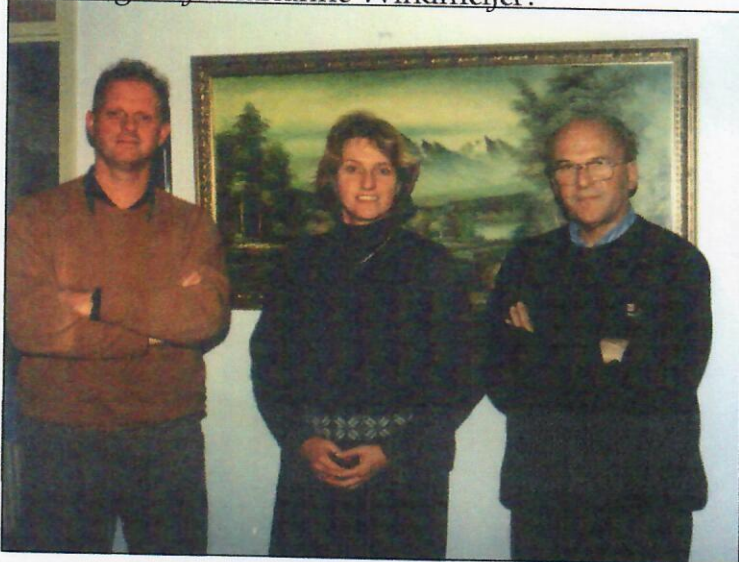
Redactie en Pelgrimsvervoer: Wim Langeveld. J.P. Gouverneurlaan 43, 2171 ES Sassenheim.

Tel 0252-214191 - Rek. 3572.31.678 - Rie van der Ven Fonds 3572.12.959

WIJ STELLEN ONS EVEN VOOR!

Beste Lezers,

Het bestuur van de "De Stichting Garabandal Centrum Nederland" opgericht 8 November 1999 te Sassenheim, stelt zich in dit nieuwe jaar 2000 even aan U voor, vergezeld met de wens dat het een genaderijk jaar U voor allen moge zijn. Rechts van de foto met de trui en bril staat de voorzitter Wim Langeveld. Geb.18-03-1935 in Sassenheim. In het midden de secretaresse van de Stichting Mej. Marianne Windmeijer.

Geb.01-05-'61 in Rijswijk.

En links van de foto met trui en de grootste de penningmeester van de Stichting de heer Adrie Windmeijer. Geb.18-04-1960 in Rijswijk

Wat zal dit nieuwe jaar brengen?

Tja wat zal het brengen, dit bijzondere Heilige Jaar? Wij weten uit ervaring dat dit jaar weer veel lief en leed zal brengen. Naast vele vreugdevolle gebeurtenissen in de wereld en in het persoonlijk leven van ons mensen ook veel leed. In de vorm van oorlogen, opstanden, natuurrampen, ongelukken, terroristische aanslagen, persoonlijke tragedies enz. Het lijden dat er is en dat zal blijven.

As usual, zoals de Engelsen dat zeggen. Maar troost- en hoopvoller benadert St. Paulus dit lijdens-probleem. Hij houdt de gelovigen voor dat de

INHOUD:

- ▶ Wij stellen ons even voor!
- ▶ Een samenvatting over de gebeurtenissen in Garabandal.
- ▶ Een verrassende reis naar Spanje. (Vervolg)
- ▶ Informatie.

Schepping in barensweeën verkeert. Maar uit dat lijden en die geweldige strijd tegen de helse pyromaan *satan* in de wereldgeschiedenis gaat de HEER door met de opbouw van zijn eeuwig Koninkrijk. Dit Heilige Jaar zal dan ook een jaar van "hoop" zijn. Alles 'sal reg kom' zeiden de Boeren in Zuid-Afrika. Wanneer Garabandal een geschenk van de hemel zal, (die zekerheid hebben wij helaas nog niet) dan is de totaliteit van Garabandal een Boodschap van Hoop voor de wereld.

Deze Hoop werd ook uitgesproken door Paus Paulus de VI de.(1963-1978) in het boek van Jean Guitton;

"Dialogen met Paus Paulus VI"

Deze in het afgelopen jaar overleden beroemde katholiek Frans filosoof vroeg aan de H. Vader (blz. 361/362) het volgende: "Zullen de krachten, de voorzichtigheid, de verdragen en de vooruitgang van de mens voldoende zijn om de vrede te handhaven?"

DE PAUS:

"Ik geef er op dit ogenblik de voorkeur aan op deze beangstigende vraag, die de moeilijkste stellingen van het denken en de geschiedenis in zich draagt, niet volledig te antwoorden. Ik wil alleen een woord van Christus aanhalen voor de oplossing van dit verschrikkelijke probleem; 'Dit ligt niet in de macht der mensen, maar voor God is alles mogelijk.. Men kan altijd voor vrede

bidden, deze gebedsdaad is gegrondvest op geloof dat de mens niet alleen aan zijn eigen kracht wordt overgelaten om zijn bestemming te bereiken, maar dat een machtige en een liefdevolle VADERLIJKE kracht tussenbeide kan komen in de ontwikkeling van beslissende gebeurtenissen waar hij bij betrokken is - zelfs door middel van een wonder als wij zo diep gevallen zouden zijn, dat alleen een WONDER (waarmee ik een zichtbare tussenkomst van God bedoel) deze mensheid, die God zo na aan het hart ligt, op het laatste ogenblik zou kunnen redden."

Is dit een pauselijke verwijzing naar Garabandal? Na het lezen van de samenvatting over de gebeurtenissen in Garabandal laten wij het aan U lezers over of dat ver gezocht is of niet.

Wim Langeveld. 18 Januari 2000

EEN SAMENVATTING OVER DE GEBEURTENISSEN IN GARABANDAL (1961-1965)

Het dorp

Garabandal is een bergdorpje van ongeveer 300 zielen in het prachtige Cantabrisch Gebergte in Nrd. Spanje. Het ligt 20 K.M. van de Picos de Europa, een vermaard randgebergte met ongerept natuurschoon. Ruim 80 K.M. van de hoofd stad Santander in de gelijknamige provincie. Stille en afzondering zijn kenmerkend voor dit gebied. Van massaal toerisme is geen sprake. Een slecht onderhouden ezelspad was er tussen het plaatsje Cosio en Garabandal. In de jaren zestig van ruim 5 kilometer. Het dorpje was daardoor zeer geïsoleerd. In deze afzondering en stilte had de profeet Elias zich zeker thuis gevoeld. Er was geen telefoon geen t.v. De meeste inwoners in de jaren zestig waren arme boertjes, die met veel hard werken moesten leven van hun schonkige koeien, schapen en geiten. Garabandal was toentertijd één van armste dorpjes van de provincie Santander.

De Aartsengel St. Michaël verschijnt.

De bovennatuurlijke gebeurtenissen van Garabandal beginnen op 18 Juni 1961, zondagavond, om half negen. Vier eenvoudige meisjes waren aan het spelen in een hol weggetje (calleja) aan de zuidzijde van het dorp. Plotseling weerklonk het geluid van de donder en even later verscheen in een stralend bovennatuurlijk licht een schitterende engel. Eerst aan Conchita Gonzalez. Bijna onmiddellijk daarna aan Loli Mazon, aan Jacinta Gonzalez en aan Maria Cruz Gonzalez. Ondanks de gelijkkluidende namen waren de meisjes geen van allen nauw aan elkaar verwant. De drie eerst genoemde meisjes waren 12 jaar en het vierde was pas elf. Door de afgelegen ligging van het dorp waren zij wat betreft hun geestelijke en psychologische leeftijd aanzienlijk jonger dan hun leeftijdgenootjes in de stad. De engel keerde daarna nog achtmaal terug om hen geestelijk en psychisch te laten wennen aan deze bovennatuurlijke ontmoetingen met de onzienlijke wereld.

De meisjes in extase in het 'calleja'.

O. L. Vrouw komt.

De eerste keer dat hij tot hen sprak was op 1 Juli 1961. Hij zei: "Weten jullie waarom ik gekomen ben? Om jullie mede te delen dat morgen, Zondag 2 Juli de Maagd Maria aan jullie zal verschijnen als O. L. Vrouw van de Berg Karmel."

Hij vergezelde de volgende dag de Moeder Gods met een andere engel, maar kwam daarna wat minder. Zondagavond 6 uur 2 Juli 1961 (Oude datum feest 'Bezoek van Maria') verscheen in het holle weggetje 'calleja' genaamd Maria als O.L.V. v.d. Berg Karmel. Enige toelichting: In Spanje wordt O. L. Vrouw op veel plaatsen als O.L.V. v.d. Berg Karmel vereerd en afgebeeld.

Dit eerste bezoek van O.L. Vr. v.d. Berg Karmel was de inleiding van vele honderden verschijningen van Maria en soms ook met het Kindje Jezus die zij in haar armen droeg.

Een moeder en haar kinderen.

De vier meisjes spraken in alle eenvoud met de H. Maagd. Zij spraken over hun leven van alledag. Over hoe ze naar de velden gingen om te hooien en dat ze zo bruin werden door de zon.

O. L. Vrouw genoot van hun kinderlijk gebabbel. De verschijningen werden gekenmerkt door een charmante en bijna ontwapende spontaniteit. Conchita tekent in haar "Dagboek" op dat de engel en O.L.Vrouw voortdurend glimlachten en dat zij lachten om enkele van hun kinderlijke opmerkingen. Ze deelde tevens mede, dat de H. Maagd hen vele malen bij het afscheid kuste. Bij enkele gelegenheden als ze kwam met het Kindje Jezus, mochten ze dit Kind der kinderen in hun armen dragen. Ze deden dan ook heel gewone dingen om Hem te vermaken en te behagen.

B.v. steentjes verstoppen in hun mouwen, of in hun haarlokken. Eens nam de Hemelkoningin de kroon met kleine gouden sterren van haar hoofd en liet hen die in hun handen houden om het te bewonderen.

Menigeen heeft in dit alles een aanwijzing gezien voor de kinderlijke houding die wij moeten aannemen in onze relatie met Christus en zijn H. Moeder. Conchita schrijft in haar dagboek dat de Moeder van de Kerk verscheen in een wit kleed, een blauwe mantel, een gouden kroon, versierd met kleine sterretjes. De voeten onzichtbaar. Ze spreidt de armen uit en draagt een kastanjebruin scapulier aan de rechterarm. Ze heeft

lang, donkerbruin gegolfd haar met een scheiding in het midden. Een langwerpige gezicht, een fijne neus, een zeer lieve mond. Haar gelaatstreken zijn wat bleker dan die van de engel. Het is anders, maar toch gebruid. Haar stem klinkt verrukkelijk mooi. Het is een heel bijzondere stem, maar Conchita weet het niet te omschrijven. Geen enkele vrouw lijkt op de H. Maagd, noch in stem noch in iets anders. Soms draagt zij het Kindje Jezus in de armen, heel klein, zoals een pasgeboren baby met een heel klein gezichtje. Zijn gelaatskleur lijkt op die van de H. Maagd. Hij heeft een heel klein mondje, tamelijk lang krulhaar en kleine handjes. Hij draagt een blauw overgooiertje. Aldus de beschrijving van Conchita.

De eerste officiële Boodschap.

Op 4 Juli 1961 gaf O. L. Vrouw de eerste Boodschap met de mededeling dat het pas op 18 Oktober 1961 bekend zou worden gemaakt. - Deze Boodschap bevestigde dat het belangrijk is veel offers te brengen en boete te doen en vaak het H. Sacrament te bezoeken. Als eerste punt werd gezegd dat de mensen een goed leven moesten leiden en als ze dat niet deden zouden ze daardoor een zware straf over zich afroepen. Er werd gewaarschuwd dat de beker steeds voller raakte en dat, wanneer de mensen niet veranderden deze straf niet meer te vermijden is. Deze boodschap was gegrift op een plaat die verschenen was onder de voeten van de engel, tijdens zijn verschijning in Juni, maar de kinderen hadden de tekst toen niet begrepen.

De tweede officiële Boodschap.

De tweede boodschap werd enige jaren later gegeven toen de verschijningen bijna voorbij waren.

De H. Maagd zei tegen Conchita op 1 Jan. 1965 dat de H. Aartsengel Michaël op 18 Juni zou verschijnen en namens haar een boodschap zou brengen.

Bij monde van de H. Michaël klaagde O.L. Vrouw dat haar eerste boodschap niet serieus genomen was en Zij waarschuwde dat dit haar laatste boodschap zou zijn. Ze zei dat de beker die eerst steeds voller raakte, nu aan overlopen het was. Zij deelde mede, dat veel priesters, bisschoppen en kardinalen op de weg naar het verloren gaan liepen en vele gelovigen met zich meenamen. Zij betreurde het dat steeds minder belang werd gehecht aan de

H. Eucharistie.

Ze zei dat we Gods toorn door onze inspanningen van ons af zouden wenden en dat God ons vergeven zou als we met een oprecht hart om vergeving zouden vragen. Zij bevestigde dat, als we in oprechtheid er om vroegen, onze verzoeken zouden worden ingewilligd. Haar laatste woorden waren een aansporing om meer offers te brengen en het lijden van Jezus te overwegen.

De leerstellige inhoud van de boodschappen zijn in overeenstemming met de leer van de Kerk.

Mgr. Eugenio Beitia, eertijds bisschop van Santander, vaardigde op 8 Juli 1965 een decreet uit, waarin hij het bovennatuurlijk karakter van de verschijningen in Garabandal weigerde te erkennen. Hij bevestigde

echter in datzelfde decreet dat de Boodschappen van Garabandal in overeenstemming waren met de leer van de Katholieke Kerk. De bisschop schreef onder meer: " Wij stellen echter nadrukkelijk dat we niets gevonden hebben dat kerkelijke correctie of veroordeling verdient, noch in de leer, noch in de geestelijke aansporingen die gepubliceerd zijn en die tot de gelovigen zijn gericht. Deze bevatten een aanmoediging tot gebed en offer, tot devotie voor de Eucharistie, tot de verering van O. L. Vrouw op de traditionele, lovende wijze, en tot de vreze Gods, zo vaak beledigd door onze zonden. Ze herhalen kortom de gewone leer van de Kerk in deze zaken."

Een enorme rijkdom aan mystieke verschijnselen

De weken en maanden daarop verscheen Maria honderden malen aan de meisjes, overdag en 's nachts.

Voordat de Moeder Gods aan de kinderen verscheen, kregen de meisjes drie innerlijke oproepen. Vanuit hun bewustzijn zonder gebruik van hun gehoor wisten ze dat Maria hen driemaal "riep". Conchita probeert dit als volgt uit te leggen. *"De eerste roep is een zeer kleine vreugde. De tweede is wat groter. Bij de derde worden zij zeer opgewonden en voelen een groot geluk. En dan verschijnt ze."*

Deze oproepen hadden een praktische achtergrond. De meisjes hielpen hun ouders dikwijls met het werk op het land. En ook op kleine ommuurde weilanden in de bergen. De zogenaamde prados of fincas. Soms moesten om weer in Garabandal te komen één of twee uren lopen, klimmen en dalen. Bij de eerste oproep wisten ze dat ze naar het dorp terug moesten. Bij de tweede waren ze in het dorp aangekomen. Ze konden zich dan wat opknappen. Daarna volgde spoedig de derde. En dan kwamen ze alle vier op hetzelfde ogenblik en op dezelfde plaats bij elkaar, waar Maria aan hen verscheen.

In de eerste weken van haar verschijningen verscheen Maria in het Callega (een klein hol weggetje dat naar de pijnbomen leidt) en uiteindelijk in heel Garabandal. In het kerkje. In alle huizen. Bij het kerkhof. In alle kleine straatjes van Garabandal.

Onder de pijnbomen, een groepje van negen dennenbomen, die tegen een berghelling boven het dorpje staan.

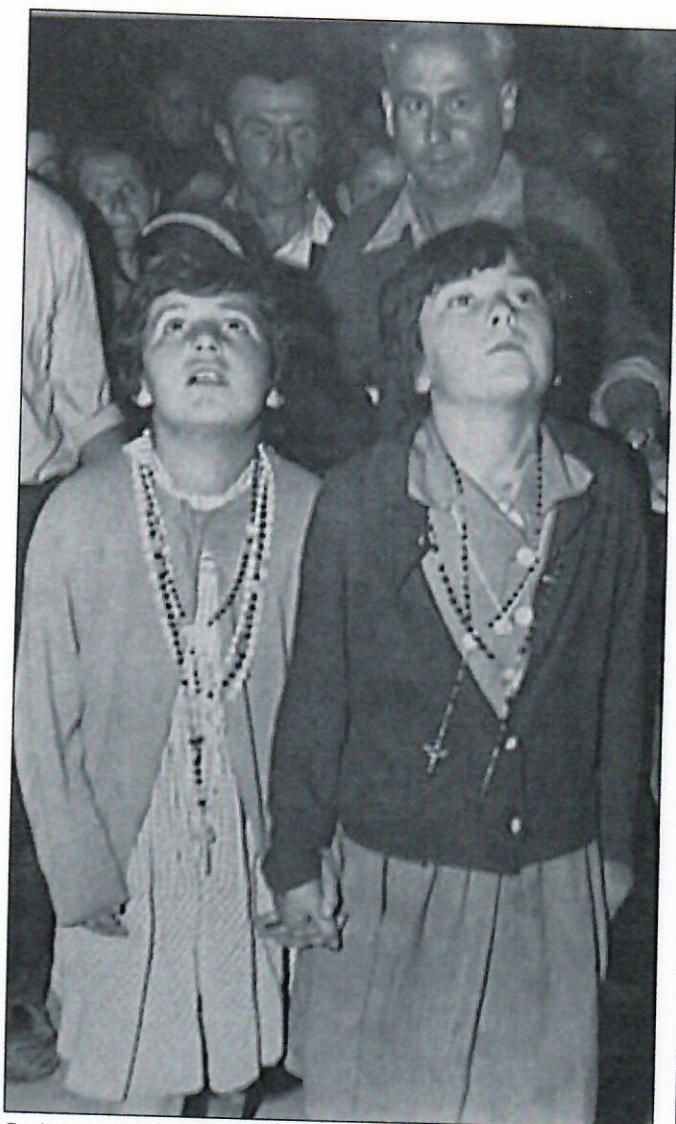
Als Maria verscheen, raakten de zienstertjes in extase. Ze kwamen in een staat van trance. Dokters die de meisjes dan onderzochten deden allerlei proeven om te controleren of ze geen extase veinsden. Ze werden geprikt, ze reageerde er niet op. Men scheen met fel licht in de ogen, die niet dicht gingen of gingen knippen.

Met hete voorwerpen of vuur op de huid enz., ze reageerde er niet op.

De eerste tijd leidde de Moeder Gods de meisjes als een hemels gids naar haar Zoon in het H. Sacrament. Hierbij werd tevens duidelijk wat de plaats is van Maria is ons geloofsleven. Maria leidt ons naar de Heer Jezus. De Heer leidt ons tot de VADER. (Joh. 14-6) Later werden deze bezoeken aan het kerkje door de bisschop verboden, vanwege het tumult en oneerbiedigheden in het kerkje. Dan gingen de meisjes bidden voor deur van het kerkje.

Maria drukte de meisjes op het hart, dat ze altijd de bisschop moesten gehoorzamen, en niet hun visioen.

Als Maria met de kinderen door het dorpje trok, biddend of zingend, wat men ook extatische marsen noemt, liepen ze razendsnel door de straatjes en dan klimmend naar de pijnbomen, zonder vermoeid te worden. Op een theoloog maakte het een indruk als of

Jacinta en Loli, omhangen met rozenkransen, lopen in extase door het dorp.

vleugels aan hun voeten hadden.

Nadat een Verschijning was afgelopen controleerden dokters hun polsslag. Deze was normaal, alsof ze zich geen enkele moeite hadden getroost. Jongelui daarentegen waren buiten adem.

De kinderen gaven in het begin Maria kleine steentjes te die door haar gekust werden. Later gaven ze haar medailles, bidprentjes, trouwringen, rozenkransen enz. te kussen aan. Op bovenstaande foto ziet men Jacinta en Loli met rozenkransen om hun hals, welke door pelgrims waren gegeven, om door Maria gekust te worden.

Een bijzonder mystiek verschijnsel trad vele malen op, dat gekuste voorwerpen zoals rozenkransen een heerlijke geur afgaven. Een mengeling van wierook- en rozengeur. Deze geur bleef lange tijd gehandhaafd.

De H. Eucharistie en Priesterschap.

Bij het verdere verloop van de dagelijkse Verschijningen werd al gauw duidelijk dat Garabandal in het teken ging staan van de H. Eucharistie en het Priesterschap. Parallel lopend met de grote crisis welke in de Katholieke Kerk op dat gebied ging uitbreken.

Zoals reeds werd gememoreerd leidde de Moeder Gods de kinderen naar het tabernakel in het kerkje, waar de geconsacreerde Hosties worden bewaard. Of theologisch uitgedrukt, naar het H. Sacrament, om de Heer daar in de geconsacreerde Hosties te aanbidden. Maria wilde de gelovigen daarmee duidelijk maken dat haar Zoon in de geconsacreerde Hosties werkelijk aanwezig is. Dus een hemelse bevestiging van de gewone Katholieke leer op dat punt.

Het kerkje van Garabandal werd bediend door de pastoor Don Valentin Marichalar uit Cosio, een plaatsje in het dal. Ruim vijf kilometer van Garabandal gelegen. Wanneer de pastoor verhinderd was om de H. Mis op te dragen kregen de zienstertjes de H. Communie van de Aartsengel Michaël.

De omstaanders zagen hoe de meisjes in extase hun tong uitstaken en even later slikbewegingen maakten. Dit gebeurde op bepaalde plaatsen. Bij de ingang van het kerkje, bij het groepje pijnbomen enz. Maar de Hosties bleven onzichtbaar.

De kinderen werden erom lastig gevallen en door sommigen mensen van toneelspelerij beschuldigd. Conchita vertelde dit aan de Aartsengel. En hij beloofde dat de goede God op 18 Juli 1962 de H. Hostie zichtbaar zou laten worden op haar tong. Wat ook gebeurd is. Later komen wij hier uitgebreid op terug.

Pater Luis Andreu.

Op 8 Augustus 1961 bezochten pater Luis Andreu, sj. met enige vrienden Garabandal. Pater Luis kwam uit diep vroom Spaans gezin. Hij was professor op een seminarie in Oña in Nrd. Spanje. Hij had nog drie broers die priester waren geworden. Pater Marcelino

was missionaris op Taiwan. Zijn broer Alejandro was priester in Venezuela. En tot slot Pater Ramon Andreu, die in ook in Spanje werkzaam was.

Pater Luis stond bekend als een diep vroom priester, met grote verstandelijke gaven, en begiftigd met een beminlijk karakter. Men noemde hem een heilige.

Pastoor Valentin Marichalar kon die dag niet in Garabandal zijn en vroeg hem de H. Mis daar te lezen en overhandigde hem de sleutels van het kerkje. Pater Luis scheen hierover zeer verheugd en zei glimlachend: "zo ben ik dan meteen pastoor van Garabandal." De wijze waarop pater Luis de H. Mis opdroeg was zeer intens en buitengewoon. Iedereen, de dorpsbewoners en de pelgrims waren danig onder de indruk.

In de loop van dezelfde ochtend hadden de kinderen een extase. Pater Luis bevond zich dicht bij hen en noemde al wat de kinderen deden en zeiden. Gedurende de extas scheen de pater zelf mede verzonken te zijn. De avond van diezelfde dag begaven de kinderen zich naar de pijnbomen. Zij waren weer in extase; zij klommen erheen en keerden er van terug met ongehoorde snelheid. Terwijl zij bij de pijnbomen onderzocht de pater hen met de grootste belangstelling en nauwkeurigheid. Hij wou niet het kleinste detail over het hoofd zien.

Zeer vlug echter werd hij door emotie zodanig overweldigd dat hij tot viermaal toe zich luidop liet ontvalen: **Milagro! Milagro!** (Wonder! Wonder!) Terwijl de meisjes met zeer grote snelheid de bergheiling afdaalden in de richting van het dorp, zeiden zij dat zij zich naar de kerk begaven; intussen ging hun gesprek met de H. Maagd voort.

Toen alles te einde was vertrok pater Luis met zijn vrienden weer naar huis. In Cosio sprak hij nog even met Don Valentin Marichalar. En vertelde hem dat hij volkomen overtuigd was dat Maria aan de kinderen verscheen. Voor hem was er geen enkele twijfel Maar vroeg hem daarover niet openlijk te spreken, omdat de Kerk zeer voorzichtig en terughoudend is aangaande Verschijningen en privé openbaringen.

In de auto was Pater Luis zeer opgetogen en herhaalde malen zei hij: "Ik ben overgelukkig, en erg blij. Wat een geschenk toch van Maria! Wat een voorrecht, zo'n Moeder te hebben in de hemel. We moeten geen angst hebben voor het bovennatuurlijke leven. We moeten omgaan met de H. Maagd als de kinderen. Die hebben ons een voorbeeld gegeven. Ik heb niet meer de geringste twijfel over hun visioenen. Waarom heeft O.L. Vrouw ons uitgekozen? Het is de gelukkigste dag van mijn leven."

In het stadje Reinosa aangekomen, constateerde men tot grote ontzetting dat pater Luis in de auto plotseling was overleden. Later verklaarde één van de inzittenden dat Pater Luis van VREUGDE was bezweken.. De verrezen Heer te ontmoeten via zijn H. Moeder, is de ongeschapen VREUGDE ontmoeten. Tegen die Goddelijke weelde van gelukzaligheid was het hart van pater Luis niet bestand. Pater Luis stierf in de leeftijd van 36 jaar.

De Moeder Gods heeft volgens Conchita gezegd dat een dag na het Grote wonder zijn lichaam volkomen gaaf zal worden teruggevonden.

Een week na zijn dood hoorde de kinderen nadat Maria weer aan hen was verschenen de stem van pater Luis, maar zagen hem niet. Hij vertelde hen sommige details ervan. Hoe zijn begraving verlopen was. Leerde hen in het Grieks het Wees Gegroet te bidden en enkele woorden in het Frans, het Duits en het Engels. En tot de dag van vandaag kan Conchita nu ze de vijftig gepasseerd is het Wees Gegroet in het Grieks te bidden. Het is zeer interessant hierbij op te merken dat het Grieks de officiële kerk-taal is van de Orthodoxe kerke, zoals in de Katholieke Kerk dat het Latijn is.

In de loop van dit jaar zullen wij de betekenis van pater Luis Andreu voor Garabandal en de Kerk uitgebreider toelichten.

Het herkennen van priesters

De kinderen wisten doordat de H. Maagd het hen zei, of door een bovennatuurlijke intuïtie, dat pelgrims die Garabandal bezochten priesters waren.

Vele priesters kwamen in burgerkleren. Ook vanwege het bisschoppelijk verbod in de eerste maanden om als priester Garabandal te bezoeken zonder bisschoppelijke toestemming.

Bijvoorbeeld van die pater Dominicaan, die in burgerkleren kwam. Maria zei dat het een pater dominicaan was en dat z'n pij hem zo goed stond.

De meisjes wisten niet wat een Dominicaan en Maria gaf hen dan daarbij uitleg.

De houding van de Kerk.

Er zijn verschillende verklaringen uitgevaardigd door de diverse bisschoppen van Santander sinds de verschijningen begonnen. Zij hebben allen geweigerd de Goddelijke oorsprong van de gebeurtenissen in Garabandal te erkennen

Op 17 Maart 1967 kwam het tot een dieptepunt met de toenmalige bisschop van Santander Mgr. Vicente Puchol Montis. z.g.

Voor de bijeengeroepen pers gaf de bisschop de volgende verklaring uit:

1. Dat er geen enkele verschijning had plaatsgevonden, noch van de Heilige Maagd, noch van de Aartsengel Michaël, noch van enig andere hemels persoon.
2. Dat er geen enkele boodschap was gegeven.
3. Dat alle feiten die gebeurden in de genoemde plaats, een natuurlijke verklaring hadden.

De bisschop besloot de verklaring met te zeggen dat de gebeurtenissen van Garabandal een uit de hand gelopen "kinderspel" was.

Hoe kwam de bisschop tot deze negatieve conclusie?

Bij het begin van de verschijningen had Mgr. Fernandez een onderzoeks-commissie ingesteld. Deze commissie heeft slechts enkele malen Garabandal bezocht en enige extasen gecontroleerd. Zij lieten al direct merken dat zij absoluut niet in de Verschijningen geloofden. En hebben volgens getuigenverklaringen van andere doktoren, theologen priesters en leken zeer onwetenschappelijk gehandeld. De ziensters hebben verklaard dat ze door de dokters van de commissie slechts enkele malen onderzocht zijn. De pastoor Don Valentin Marichalar, één van de hoofdgetuigen werd slechts enkele malen gehoord.

Later mocht hij niet meer in Garabandal komen, omdat hij achter de verschijningen stond. - De commissieleden bestonden onder meer uit Dr. Luis Morales, psychiater, Dr. Piñal, Narcotiseur, kanunnik Francisco Odriozola als griffier. En enige theologen waaronder Don Juan del Val, later bisschop van Santander. Deze commissie behept met grote vooroordelen, negerend de adviezen van andere collega's hadden de bisschop onvolledig voorgelicht.

De tweede oorzaak moet gezocht worden in het feit dat de ziensters gingen twijfelen aan de verschijningen en gingen ontkennen dat ze de Moeder Gods gezien hadden. Maria heeft ze dit zelf voorspeld tijdens het begin de verschijningen in Juli 1961. Doch zei erbij dat deze innerlijke verwarring zou samenvallen met een grote geestelijke verwarring en tweestrijd, welke in de Katholieke Kerk zou uitbreken.

Maria Cruz was de eerste die ging zeggen dat ze Maria niet gezien had. De andere meisjes, Conchita, Loli en Jacinta volgden later in het jaar 1963. En zo kwam Mgr. Puchol onder meer tot deze dramatische uitspraak.

Mgr. Vicente Puchol stierf op 8 Mei 1967, feestdag van Sint Michaël bij een auto-ongeluk.

Op 30 Mei 1983 herriep de vroegere tegenstander van Garabandal, Dr. Luis Morales, psychiater, in het overvolle Atheneum van Santander zijn negatieve uitspraak over de Verschijningen van Garabandal.

De houding van Rome

Hoewel Rome onwrikbaar de zaak van de verschijningen in de handen heeft gelaten van de plaatselijke bisschop, heeft het toch een persoonlijke interesse getoond. Conchita werd toentertijd naar Rome ontboden door Kardinaal Ottaviani.

Ze ging in Januari 1966. Ze bezocht de Congregatie van de Geloofsleer, het vroeger H. Officie en bleef langer dan twee en half uur daar gewikkeld in een zeer hartelijk gesprek.

Dan was er ook nog de ontmoeting met de H. Vader, Paulus de VI. Deze vond plaats op Woensdag 19 Januari 1966.

Die dag was het algemene audiëntie in het Apostolisch Paleis en niet in de St. Pietersbasiliek. Conchita en haar gezellen waren niet in de zaal. Zij waren buiten gebleven in de gang die er naar toe leidt.

Na de audiëntie keerde de Paus weer terug naar zijn appartementen. Bij het verlaten der zaal bemerkte hij de kleine groep. Onmiddellijk beval hij aan de 'sediarii' even stil te houden. De dragers zetten de draagstoel neer. Iedereen maakte plaats en de H. Vader naderde te voet de vier bezoekers. Hij sprak met hen. Daarop sprak hij even alleen met Conchita. Deze vertrouwde aan de H. Vader de Boodschap toe en openbaarde hem haar geheim; dit toch was het doel van haar reis naar Italië. Na dit onderhoud sprak de H. Vader met een stralend gezicht de volgende woorden uit: "Ik zegen u en met mij zegent u de hele Kerk." ("ti benedico e con me ti benedice tuta la Chiesa.")

Sinds de jaren tachtig heeft de vorige bisschop van Santander Mgr. Juan del Val (oud commissie-lid) Garabandal positiever benaderd dan zijn voorgangers. In 1981 werd een nieuwe onderzoek-commissie door de bisschop samengesteld. Sinds Jan. 1987 mogen pelgrimerende priesters de H. Eucharistie celebreren in het dorpskerkje van Garabandal, wat voordien niet was toegestaan.

Zij opvolger Mgr. José Vilaplana Blasco, ontving Jacinta Moynihan (één van de ziensters) met haar echtgenoot en dochttertje in Augustus 1992.

Jacinta vroeg hem hoe het stond met het recente onderzoek van de commissie. De bisschop antwoordde

haar, dat hij de documentatie persoonlijk aan kardinaal Ratzinger had overhandigd. Jacinta vond de bisschop 'open' aangaande kwestie van Garabandal. Na afloop van het 45 minuten durende gesprek met Jacinta en haar man, liet de bisschop zich met hen fotograferen. Verdere uitspraken zijn zowel van de bisschop als van Rome niet meer te verwachten. Het is nu wachten op de Waarschuwing en het Grote Wonder.

DE GODDELIJKE WAARSCHUWING

Op 1 Januari 1965 kreeg Conchita van O.L. Vrouw bij de pijnbomen te horen dat een goddelijke waarschuwing aan het Grote Wonder zou vooraf gaan. Het zal gezien en ondervonden worden door alle mensen op aarde en het zal rechtstreeks van God komen. Het zal uiterst ontzagwekkend zijn. Naarmate de mensen van Hem zijn afgekeerd, des te meer zal men ervaren zijn eigen zondigheid en Gods onaantastbare Heiligheid.

Conchita noemt het een correctie van de gewetens van de mensheid op aarde.

**Een geestelijke zuivering
Bedoeld als voorbereiding voor het
→GROTE WONDER←**

De gebeurtenissen in Garabandal zullen tot een groot hoogtepunt komen. Dit zal bestaan uit een zeer Groot Wonder dat iedereen zal overtuigen van de waarachtigheid van de bezoeken van Maria en haar Boodschappen aan dit afgelegen dorp in het Cantabrisch gebergte. Conchita vertelt ons daarover het volgende:

"De Allerheiligste Maagd heeft mij een groot wonder aangekondigd, dat God onze Heer door haar bemiddeling zal verrichten.

Omdat de straf die wij verdienen zeer groot is, daarom zal ook het wonder ontzaglijk groot zijn, daar ook de behoeften van de wereld onmetelijk groot zijn.

De H. Maagd heeft mij de datum van het wonder bekend gemaakt en ook waarin het zal bestaan. Ik moet het acht dagen vooraf afkondigen, opdat de mensen zouden komen.

Het zal samenvallen met een belangrijke gebeurtenis in de Katholieke Kerk. En ook plaatsvinden op een feestdag van een eucharistische martelaar.

Het gebeurt tussen de 7e en de 17e van de maanden Maart-April-Mei.

De H. Vader zal het zien vanaf de plaats waar hij zich zal bevinden.

Padre Pio zal het ook zien.¹ De aanwezige zieken zullen genezen en de zondaars zullen zich bekeren.

Degenen die dit grote wonder zullen zien, welke God onze Heer zal doen op voorspraak van de Allerheiligste Maagd, zullen niet meer twijfelen.

Aldus Conchita.

1. Volgens getuigenissen van een medebroeder, heeft Pater Pio het Grote Wonder nog voor zijn dood (Sept. 1968) mogen aanschouwen.

HET BLIJVENDE TEKEN BIJ DE PIJNBOMEN

Na het Grote Wonder zal er bij de pijnbomen een blijvend teken komen. De pijnbomen zijn een groepje dennenbomen welke tegen een berghelling boven Garabandal staan. Ze zijn al kilometers ver te zien in het berglandschap. Conchita omschrijft het als een zuil van licht wat altijd zal blijven. Men kan dit teken fotograferen of met de video-camera opnemen. Vermoedt wordt dat de herkomst van het licht wetenschappelijk niet te analyseren valt, maar behoort tot de geheimen van Goddelijke wereld. Het zal een blijvend bewijs zijn van de grote bovennatuurlijke gebeurtenissen welke in Garabandal zich hebben afgespeeld. Het is de schakel tussen geloof en wetenschap, de markering van het tijdperk van de H.Geest, en het Voorteken van de Nieuwe Schepping? (gedachte van W.L.)

De grote zuivering

Naast de voorspelde Waarschuwing, het Grote Wonder hebben de kinderen ook de Kastijding of Zuivering gezien. De twee boodschappen van Garabandal verwijzen er al naar. Wat zou die straf kunnen zijn? Het volgende weten wij erover. Pepe Diez, de dorps-aannemer, die getuige was van het mirakel van "Zichtbare Hostie" was ook getuige - maar niet de enige - van de volgende feiten die niet ver van zijn huis gebeurden, ongeveer een maand vóór het Wonder van de Hostie. Tijdens een Juni-nacht in 1962 vertrokken Loli en Jacinta samen naar de pijnbomen, zoals dat meer gebeurde. Aan de dorpelingen die hen vergezelden vroegen ze hen alleen te laten. Pepe Diez bleef dus onder aan de heuvel, samen met de andere menigte. Plots klonken angstkreten, uitroepen van vrees. De twee meisjes kwamen naar beneden gelopen en trachtten ondertussen met hun uitgestrekte handen een vreselijk gevaar van zich af te wenden.

Conchita was er niet bij; zij was ziek. 's Anderendaags echter was zij er samen met haar vriendinnen. Hetzelfde deed zich nu voor met de drie zienstertjes. De kreten waren nog angstwekkender, en getuigen konden zelfs de woorden verstaan *"O! dat de kleine kinderen sterven voordat het gebeurt! - Dat de mensen de tijd hebben om eerst nog te biechten!"*

Een franciscaan, die er de noveen preekte voor Sacramentsdag bevond zich tussen de menigte en spoorde de mensen aan te bidden, zo vertelde Pepe Diez ons. Zodra de mensen begonnen te bidden hielden de kreten op en de zienstertjes schenen niet meer te lijden. Zodra men ophield te bidden begonnen zij opnieuw te schreeuwen.

Door deze twee extasen werd de dorpsbevolking zo getroffen dat, op enkele uitzonderingen na, al de inwoners van Garabandal biechten en communiceerden op deze Sacramentsdag van 1962.

Deze straf is voorwaardelijk. Wanneer de wereld zich betert door de Waarschuwing en Grote Wonder komt de Straf niet. Aldus Conchita. De kastijding komt rechtstreeks van God volgens Conchita. En is niet een natuurramp of een wereldoorlog. Ze mag niet zeggen wat het is. De tijd zal het leren of de mensheid Gods uitgestoken hand negeert en deze vreselijke zuivering over zich zal afroepen.

13 Nov. 1965, de laatste verschijning van Maria.

Eind Oktober 1965 had Maria inwendig tot Conchita gesproken en haar medegedeeld dat zij op Zaterdag 13 November 1965 voor de laatste maal zou verschijnen bij de pijnbomen, wat ook gebeurde

Maria deelde haar mede wat zij reeds op 8 Dec, 1963 had gezegd dat zij veel op aarde te lijden zal hebben, voor het welzijn van haar broeders en zusters in Christus. Maar ook dat zij daarin geholpen zal worden en dat zij Jezus en Maria altijd dicht bij haar zal voelen.

Maria vroeg haar om de voorwerpen welke Conchita had meegenomen dat zij die wilde kussen. Nadat de Moeder Gods de voorwerpen had gekust zoals rozenkransen, medailles, bidprentjes enz., deelde zij Conchita mede dat door middel van die kussen haar Zoon wonderen zal verrichten. En vroeg haar ze aan anderen uit te delen. En inderdaad vele mensen hebben door het kussen van deze voorwerpen hun gezondheid teruggekregen. Velen door het kussen van een medaille welke in het bezit is van Joey Lomangino. Tot slot zei Maria tot Conchita: "Doe alles van jou kant. En Wij, Wij zullen je helpen. Wij zullen ook onze dochters Loli, Jacinta en Maria Cruz helpen."

Zij heeft tegen Conchita gezegd: "Het is de laatste keer dat je Mij hier ziet. maar ik zal altijd bij jou zijn en bij al mijn kinderen." Zij voegde hier nog aan toe:

"Conchita, je moet Mij in het tabernakel meer opzoeken. Denk aan wat ik je heb gezegd op je naamfeest (8 Dec. '63). Als je voor God verschijnt moeten je handen gevuld zijn met werken die jij hebt verricht voor je broers en voor de glorie van God. Doch nu zijn je handen nog leeg". - En zo begon Conchita aan haar opdracht Garabandal aan de wereld te brengen.

11 EEN VERRASSENDE REIS NAAR SPANJE (2)

Op 15 Oktober 1999, feestdag van de H. Teresa van Avila, vertrokken wij, tante Ina Windmeijer uit Wenen, Marianne en haar broer Adry Windmeijer, respectievelijk nicht en neef van tante Ina en tot slot de schrijver van dit verslag Wim Langeveld uit Sassenheim naar Spanje.

Het hoofddoel was, om een contactpersoon te vinden in de stad Santander in Nrd. Spanje, die vloeiend Spaans en Nederlands spreekt en schrijft voor de opbouw van het pelgrimsvervoer naar Garabandal voor de dag van het voorspelde Grote Wonder en daarna.

Vanaf Schiphol vertrokken wij om 7.38 AM met een airbus van Swiss Air Naar Zürich. En dan via Zürich naar Madrid.

De reis verliep voorspoedig. Het is al een belevenis om met zo'n schitterend toestel als de airbus te mogen vliegen. Een aantal TV schermpjes geven aan waar het toestel zich bevindt, hoe snel we vliegen en op welke hoogte. Heeft het vliegtuig eenmaal een bepaalde hoogte bereikt (10.700 mtr.) en zijn snelheid (970 KM per uur), dan blijft ze een groot gedeelte van dat traject op die hoogte en met die snelheid vliegen, totdat het tijd wordt dat ze vanaf die geweldige hoogte gaat dalen om zich voor te bereiden voor een veilige landing op het vliegveld van Zürich.

De vlieggegevens op de schermpjes werden afgewisseld door reclame-boodschappen van Zwitserse horloges, chocolade, parfums enz. Wij hebben geen reclame-boodschappen gezien van Zwitserse banken met de informatie dat het zwarte geld en bloedgeld witter wordt gewassen dan elders in de wereld. Zij stellen zich wat terughoudender op, met de wetenschap dat de geldwereld dat toch wel weet! Zeker weten!

Ook werd er tussendoor een komisch filmpje vertoond om de passagiers wat ontspanning te bieden. Zoals van die oude slechtiende man die voorbijgangers vraagt om hem te helpen de straat over te steken. Behulpzame mensen helpen dat sjofele mannetje. Ze pakken zijn linkerarm beet en leiden hem zorgzaam naar de overzijde van de drukke straat. Plotseling een onverwachte beweging en tot zijn grote ontzetting houdt de hulpgever de hele linkerarm in zijn hand. Het was een nep-arm. Dit deed mij denken aan een nogal grove Hollandse uitdrukking: "Iemand een poot uittrekken." Zo bestaat er misschien een Zwitsers versie: "Iemand een arm uittrekken." Zo ziet men dan weer, wie reist, die leert, ook al zijn we de zestig gepasseerd.

Echt comfortabel eten is er dit in type toestel niet bij. Wij kregen van de voorkomende en hulpvaardige stewardessen ons ochtend-ontbijt. Het vereist veel geduld en techniek al dit kunstig verpakt eten en gerei op dat kleine uitgeklapte platform voor je uit te pakken en op te eten. De stoelen staan te dicht op elkaar. Met de ruimte is zeker economisch omgesprongen. Wij zaten dan ook in de 'economy class'. Dus niet klagen Willem! Maar het is leerzaam. Je bewegingen worden verfijnd en je leert rekening te houden met je buurman of buurvrouw. De deugd van geduld krijgt ook hier zijn kansen. Maar verders alle lof voor Swiss-Air en de catering.

Na ruim een uur vliegen kwamen wij in Zürich aan.

Deze stad ligt zo'n 400 meter boven de zeespiegel en telt zo'n 400.000 inwoners. Van de bevolking is 40% katholiek. Daarmee heeft het meer katholieken dan andere Zwitserse steden.

In de moderne wachtruimten voor de transfer passagiers kon Marianne nog even gratis internetten en kijken of haar homepage van Garabandal nog te vinden was. En ja hoor, na even 'gesurfd' hebben kwam Garabandal met onze foto's gemaakt met Pasen 1997, waar Conchita ook op staat met de toekomstige Voorzitter, Secretaresse en Penningmeester van de St. Garabandal Centrum Nederland voor de dag. Dat was dus ook in orde.

Om 10.45 a.m. vertrok het vliegtuig naar Madrid. Rond 12.50 p.m. landde het toestel op het vliegveld Barajas van Madrid. Tot zover was de reis goed verlopen. Deo Gratias.

Na de bagage van de rolband afgehaald hebben en wat gebruikt te hebben in één van de restaurants, liepen we naar het parkeerterrein van Hertz dat voor de terminal ligt, om de daar de 2 ltr. Peugeot af te halen, welke via een reisbureau in Nederland was besteld en gereserveerd.

Formaliteiten werden afgehandeld op het 'oficina' van Hertz. Adrie die zich beschikbaar had gesteld om chauffeur te zijn kreeg de auto-sleutels. De auto stond dichtbij het kantoor. Bagage werd ingeladen. Het hele gezelschap stapte in de ruime wagen, onder meer uitgerust met airco en zo vertrokken we welgemoed na eerst een reisgebed gebeden te hebben richting Avila, de oude stad van de H. Teresa. Het was 15 Oktober 1999.

Door omstandigheden waren wij op haar feestdag vanuit Holland vertrokken en in Spanje aangekomen, en op dezelfde dag zouden wij daar arriveren. Toeval of hemelse planning? Het antwoord weten wij later als we THUIS gekomen zijn.

De afstand Madrid-Avila is rond 120 Km. En duurt ruim 2 uur. Het eerste gedeelte rijden wij over een vierbaansweg. Via een drie km. lange tunnel door het Guadarrama gebergte bereikt het vrome Hollandse gezelschap de plaats Villacastin. Daar verlaten wij de A6 en komen op de N 110. Dan is het nog 29 kilometer te gaan op deze vrij warme Oktoberdag. En rond half vijf bereiken wij de stad van de H. Teresa. (Wordt vervolgd)

INFORMATIE

Bij de St. Garabandal Centrum Nederland, Postbus 271, 2280 AG Rijswijk is een videoband verkrijgbaar over de verschijningen en gebeurtenissen in Garabandal. Nederlands ingesproken.

De prijs bedraagt F. 40,- inclusief porto.

Van de psychiater Dr.R. Puncernau uit Barcelona en de Kinderarts Dr. C. Ortiz uit Santander hebben wij voor geïnteresseerde lezers een in het Nederlands vertaalde medische uiteenzetting beschikbaar over de extasen en de persoonlijkheid van de vier zienstertje van Garabandal.

Lezers opgelet!! Het bankrekeningnummer van de St. Garabandal Centrum Nederland Nr. 41.95.89.457 is sinds kort veranderd. En is nu Nr. 55.94.77.716. Dank U wel !!

Per Mariam ad Jesum